

Verhaal 67

“Mijn huis van God”

Als ik zondags naar de kerk ga, staat de deur open en loop ik het kerkgebouw binnen. De klokken in de toren luiden. Bovenop de toren staat een kruis verweven met een anker. Aan de kapstok in de hal kan ik mijn jas ophangen. Ik neem plaats en ik kijk om mij heen. De kansel, de Avondmaalstafel, het doopvont, een brandende kaars. Het zijn mij vertrouwde objecten in dit gebouw.

Aan de wand hangt een hongerdoek en boven de kansel hangt een kruis van hout. De organist bespeelt zachtjes het orgel. De grote Kanselbijbel ligt opengeslagen. Over de Avondmaalstafel en aan de kansel liggen kleden met de kleuren van de tijd van het kerkelijk jaar. De zilveren bekers en schalen en nog en paar lichten staan op de tafel.

Ik wacht af wat de viering van deze zondag mij gaat brengen, maar ook wat kan ik inbrengen in de viering, wanner er gebeden, gelezen, gezongen en mijn financiële bijdrage wordt gevraagd.

Als ik zondags naar de kerk ga en ik hoor de klokken van de toren luiden, dan weet ik dat God de mensen roept om bij elkaar te komen. Het kruis met het anker op de toren laat mij weten, dat het kruis verankert is in ons geloof en dat het lege kruis betekent dat Christus is opgestaan. Als ik dan door de openstaande deur naar binnen loop, herinner ik mij de woorden van Jezus, dat Hij de Deur is en dat niemand tot de Vader komt dan door Hem. Het geeft een goed gevoel.

Omdat ik me hier thuis voel, trek ik mijn jas uit en hang deze aan de kapstok. Ik ben gast in Gods huis. Wanneer de dienst begint komt de kerkenraad binnen. Gemeenteleden geroepen tot het ambt van predikant, ouderling of diaken en die in dat ambt de gemeente dienen. De predikant is aangesteld om samen met de ouderlingen als een herder de gemeente te hoeden.

De diakenen zijn de voeten en de handen van de gemeente. Zij delen uit namens haar. De gemeente mag zich als symbool de bruid van Christus noemen.

De predikant is gekleed in een toga en daardoor herkenbaar als de voorganger in deze dienst. Over de toga wordt een sjaal gedragen in de kleuren van de kleden de Avondmaalstafel en de kansel versieren. De kleuren kunnen paars, wit, groen of rood zijn.

Een handdruk van de ouderling van dienst laat zien dat de Kerkenraad de verantwoording van de dienst neemt. De voorganger begint met het groeten van de gemeente namens de Heer.

De gehele dienst treedt hij op als vertolker van de woorden van de Heer die tot de gemeente gesproken worden. Hij leest uit de Bijbel die op de tafel ligt. De gemeente antwoordt met de woorden van liederen, gesproken of gezongen "amen" en een gezamenlijk uitgesproken gebed: "het onze Vader". De voorganger doet de meeste rituelen achter de tafel, maar de uitleg van de woorden uit de Bijbel

spreekt hij of zij uit op kansel, die niet op de grond staat, maar symbolisch tussen God en de mensen.

Als symbool van Gods aanwezigheid brandt de paarskaars. Deze grote kaars is versierd met symbolen. Dezelfde symbolen staan in de doeken over de tafel en de kansel. Het zijn symbolen gebruikt in de eerste gemeenten van Christus.

Vóór de uitleg van de woorden uit de Bijbel gaan de kinderen naar hun eigen dienst en nemen de lichtjes die op de tafel branden mee als verbondenheid met de gemeente.

De beker en de schalen die op de tafel staan zijn de tekenen van het Avondmaal door Jezus ingesteld. Deze voorwerpen worden bij de viering van de Maaltijd van de Heer gebruikt. Daarom wordt deze tafel "Avondmaalstafel" genoemd.

Het doopvont wordt gebruikt bij een doop. Het water is het symbool van de onderdompeling, dat verwijst naar de dood. Door de dood komt men tot nieuw leven in Christus.

Het houten kruis dat boven de preekstoel hangt symboliseert het lijden en sterven van Christus, maar doet mij ook denken aan de opstanding en het teken dat de dood niet het einde is.

Aan het eind van de dienst komen de diakenen langs met de collectezak. Iedereen kan zijn of haar aardse rijkdom delen met anderen door geld in de zakken te deponeren.

Onder het collecteren kan ik kijken naar het doek dat aan de wand hangt en voel ik mij verbonden met de mensen uit andere landen, die dit doek geschilderd hebben.

Het zijn verbeeldingen uit de Bijbel, die van betekenis zijn voor ons dagelijks geloof. Zo kunnen symbolen worden gedeeld. Na de dienst krijgen we via de voorganger de zegen van de Heer mee.

In de hal van de kerk kunnen we elkaar nog begroeten en eventueel een hand geven. Met elkaar

meeleven.

De viering zit vol met symboliek en rituelen. Vaak sta je er niet bij stil en vind je het gewoon wat er gebeurt. Maar zonder de diepere betekenis van de voorwerpen en de handelingen te kennen zouden de werking daarvan niet ervaren. Ik mag een onderdeel zijn van deze rituelen en voel me daarom thuis in dit huis.

Grietje Brouwer-Bakker, Makkum